הוציאו לו פרק חמישי יומא

נו.

מסורת הש"ס

תוס' ישנים

מוסף רש"י

כשכח עוד מילוק אחד דגבי דמאי קתני ושאר מעשר סמוך לו זה שעשיתי מעשר עשוי תרומת מעשר עליו פי' מדה אחת שאני עתיד להפריש למחר יהא מעשר ושאר מעשר דהיינו ט' יהא סמוך לו אותה מדה שעשיתי תחילה מעשר יהא תרומת מעשר על הט' ומפרש למחר אותה מדה של תרומת מעשר ושאה הכל ואפילו אותם התשעה שהן מעשר לשמן דאמר מעשר ראשון מותר לזרים ולרבי מאיר דאמר אסור לזרים אם הוא לו שותה אכל בודלי לא יועיל לו שהרי אינו יכול להפרש אותה מדה בשבת ובלא הפרשה אינו יכול לשמות אותם התשעה כדקתני אי אתה מודה שמא יבקע הגוד ונמצא שותה טבלים למפרע ואם כן אם היה שותה התעשר כל כמה דלא הופרש הוה ליה כבקיעת הגוד אי נמי בודלי טבל הוא זקוק ליתן המעשר אלו לקיים מצות נתינה עוד ים חילוק דגבי דמאי קתני מעשר שני בלפונו אי שמה חולין: לכשיבקע

עשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני ומיחל ושותה מיד דברי רבי מאיר רבי

ומיחל. מעשר שני על המעות דמה שם בידו לתקן יתקן ושותה מן התערובת וכשיהיו לו כלים יפרש כם התרומה ומעשר דסמכינן אבריה ולומר זה היה התרומה והוא שמה חולין: מעשר שני ואין קובע להם מקום והיינו טעמא דקביעת מקום הוי כמו הפרשה וכבין השמשות אייירי כדקתני בתוספתא (דתמאי פ"מ) [6]ובקדש עליו היום וכספק חשיבה מעשרין את הדמאי לא את הודאי ומהאי טעמא נמי לא קתני גבי כותים כדקתני התם ומחוולל על המעות אלא ומיחל ושותה מיד פי' מתחיל או כמו שפירש הר"ר משולם זצ"ל ומיהל בה"י מזוג מלשון סנאך מהול במים (ישעיה ו) אבל לחלל אינו יכול כיון אלא קבע לו מקום כדתניא בתוספתא דמסכת מעשר שני [פ"ג] מע"ש שנתפך זה יהא מחולל על איסר זה ולא קבע לו מקום ר' שמעון אומר קרא שם וחל"א עד שיאמר לנאמנו לדרומו ומייתי התם עובדא דרשב"ג ורבי יהודה ורבי יוסי שנכנסו אצל בעל הבית אחד בכזיב והיה מחלל בעניין זה ואמרו לו לא ואכול משותיך הבכרת מעות אינדא נפשות ואפילו רבי שמעון דאמר קרא שם י"ל דמיירי כגון שאמר בתוכו דאשיב בקביעות מקום דהוי כעין פלוגתייהו דפליגי במסכת תרומות (פ"ג משנה ה) ומייתי לה בפרק בכל מערבין (עירובין דף ו:) האומר תרומת הכרי זה בתוכו רבי שמעון אומר קרא שם ומפרש התם דבי אמר בתוכו כאילו אמר באמצעיתו דקבע מקום ולא כמו שפרש"י ומיחל מחלל דאינו יכול לחלל כדפרישית ועוד אם היה שותה בחילול בלא הפרשה היה שותה טבלים למפרע לעיל וכן משמע הלשון דקאמר שאני עתיד להפרש אלמא כולהו צריך סופו להפרש ויליכא למימר דשאני עתיד להפרש לא קאי אלא אתרומה דאי הוה מיילא בלא הפרשה אם כן היתה מדמעת ותוסרת הכל אם כן מעשר ראשון נמי [7](לכתיב) ניה תרומת מעשר וליכא למימר דתתרומה ומעשר ראשון קאי ולא אמעשר שני דמחיה טעם הוה לן למימר הכי הא לא קתני אלא מדא זימנא שאני עתיד להפרש ואי קאי אתרי קאי אכולהו ועוד בתוספתא [8]קתני עשרה הבאים אחריהם תשעה הבאים אחריהם משמע אחריהן מן החבית ומיהו הכיא דאיכא דתוספתא ודמסכת תרומה יש לדחות דכיון דמזכיר סכום התרומה והמעשר חשיב קריאת שם טפי ולא בעינן קביעות מקום ואיכא נמי למאן דאמר במסכת תרומות פ' אלישי (מ"ב) [האומר] תרומת הכרי ממנו עליו קרא שם ועוד תנן במסכת מעשר שני פרק רביעי (משנה ז) הפודה מעשר שני ולא קרא שם רבי יוסי אומר דיו ומיהו שאר הקביעות קשו לפרש"י ועוד דהך משנה גופא בעינ קביעות מקום מדקתני סיפא בלפונו אי בדרומו:

עשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני. לאו דווקא שהרי כיון שכבר נטל מן הכ' שני לוגין לתרומה אינו עולה י' שלימים למעשר ראשון ותשעה למעשר שני מן הנותרים ואין לומר דחיישינן שמא הכותי תרם תרומה גדולה ולהכי אין למעטו בשביל התרומה ממעשר ראשון וממעשר שני ולריך לתקן עדיין אותם שני לוגין דשמא כבר הורמה התרומה ונמצא שהם זקוקים למעשר והמעשרות נמי לריך לחזור ולתקן דילמא הוה ליה מרבה במעשרות אין לומר כן דאם תיקן הכותי תיקן כראוי ואם לא תיקן לא תיקן כלל כדפי' לעיל: **דברי ר' מאיר.** משמע הכא דאית ליה לר' מאיר בריה ובפ' יש בכור (בכורות דף מח.) אמר דסבירא ליה כרב אסי דאמר האחין שחלקו ומתנה יורשים ומתנה לקוחות דמספקא ליה אי כלקוחות אי כיורשים אלמא מספקא ליה אי אית בריה אי לא ורש לחלק בין הכא שמתנה ומבבר דבריו להיות דהאחין שחלקו שאינן מתנין ומבבדין כלום ובהא מיתבלא דרבא מוקי התם ר' מאיר ור' יהודה כרב אסי ובפ' כל הגט (גיטין דף כה:) קאמר רבא דתרוייהו אית להו בריה וכן יש לתרץ דשמואל דאמר בפ' בתרא דבילה (דף ו:) דאפילו בדרבנן אית להו בריה גבי שנים שלקחו חבית ובהמה בשותפות ובפרק מי שאחזו (גיטין דף שם:) אתקין שמואל בגיטא דשביב מרע אם לא מתי לא יהא גט ואם מתי יהא גט ואם לא מתי וכו' ולכי מיית הוי גיטא אלמא דאפילו בדאורייתא אית ליה בריה דכי האי גוונא דייקינן בר"פ כל הגט (שם דף כה:) ופרש"י אם הטעם דחשיב ליה בריה משום דאין לו כשאר מנאים שאינם מתנה בגט שניהו לקיימו כשהוא מתנה עליהם וכשנתקיים התנאי הוי גט למפרע דהתם לאו משום בריה הוי גט אבל הכא דאין בידו ובשעת התנאי הוא ספק והתנאי מתקיים מאיליו אי לאו משום בריה לא הוי גט עכ"ל והא דפריך בפ' בכל מערבין (עירובין דף ו:) אלא מעתה היו לפניו שני רמונים של טבל ואמר אם ירדו גשמים היום יהא זה תרומה על זה [ואם לאו יהא זה תרומה על זה] הכי נמי דלא הוי תרומה דמשמע שפשוט לו דהוי תרומה למאן דאית ליה בריה קאמר אי נמי אפילו למאן דלית ליה בריה קאמר כיון דמתנה בין ירדו לא ירדו חשיב טפי והשתא לפי החילוק שחילקנו בין היכא שמבבר דבריו להיכא דלא קאמר מידי ניחא נמי דשמואל דבהיא דחבית ובהמה לא קאמר מידי וא"ת פ"ק מאי פריך במרובה (כ"ק דף סט:) דר' יוחנן אדר' יוחנן דאית ליה בריה בהיא דכל המתלקט ובהיא דהאחין שחלקו לית ליה בריה ליטני דיש חילוק בין היכא שמבבר דבריו בהיא דכל המתלקט וחזור בו הגמרא מתוך קושיא זו יש לומר משום דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט דקתני במשנה ומיתא ליה נמי למימר לא חיפוך ועוד כי הוה משני נמי הכי אכתי הוה קשה ליה מההיא דכל הגט (גיטין דף כה.) דדייקינן התם דרבי יוחנן לית ליה בריה דאמר אף אחרון נמי אין פוסל אע"ג דהתם נמי מבבר דבריו ומתנה לאחר שאלמא אגרש בו ומיהו כי עביד התם בריכותא בתרי מילי דר' יוחנן הוה מצי למימר מי איתמר הכיא דהאחין שחלקו ה"א התם הוא דאין בריכה משום דלא מבבר דבריו אלא בלאו הכי עביד בריכותא שפיר ועוד יש לתרץ דהיא דשמואל בעניין אחר דבגיטין הדבר שהרי אז יחיה אז יומות אבל היא דחבית ובהמה שמא לא יתלקו לעולם וכן אנו צריכין לומר דלא מיקשי דר' יוסי דהכא אדרבי יוסי בפרק מי שאחזו (שם דף עב.) דקאמר מה היא באותן הימים ר' יוסי אומר מגורשת ואינה מגורשת ולכי מיית הוי גיטא אלמא יש בריה ומיהו בלאו הכי לא קשה דמלי לחלק בין היכא דמולה בדעת עצמו לית ליה בריה אבל היכא דמולה בדעת אחרים דכל המתלקט ובהיא דהאחין שחלקו לית ליה בריה ליטני דיש חילוק בין היכא שמבבר דבריו בהיא דכל המתלקט וחזור בו הגמרא מתוך קושיא זו יש לומר משום דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט דקתני במשנה ומיתא ליה נמי למימר לא חיפוך ועוד כי הוה משני נמי הכי אכתי הוה קשה ליה מההיא דכל הגט (גיטין דף כה.) דדייקינן התם דרבי יוחנן לית ליה בריה דאמר אף אחרון נמי אין פוסל אע"ג דהתם נמי מבבר דבריו ומתנה לאחר שאלמא אגרש בו ומיהו כי עביד התם בריכותא בתרי מילי דר' יוחנן הוה מצי למימר מי איתמר הכיא דהאחין שחלקו ה"א התם הוא דאין בריכה משום דלא מבבר דבריו אלא בלאו הכי עביד בריכותא שפיר ועוד יש לתרץ דהיא דשמואל בעניין אחר דבגיטין הדבר שהרי אז יחיה אז יומות אבל היא דחבית ובהמה שמא לא יתלקו לעולם וכן אנו צריכין לומר דלא מיקשי דר' יוסי דהכא אדרבי יוסי בפרק מי שאחזו (שם דף עב.) דקאמר מה היא באותן הימים ר' יוסי אומר מגורשת ואינה מגורשת ולכי מיית הוי גיטא אלמא יש בריה ומיהו בלאו הכי לא קשה דמלי לחלק בין היכא דמולה בדעת עצמו לית ליה בריה אבל היכא דמולה בדעת אחרים בהקדש ברוך הוא שחייו ומותו תלוי בידו יש בריה ולמאן דלא מפליג בין דעת עצמו לדעת אחרים ליטני דטעמא דר' יוסי הכא משום בקיעת הגוד אבל קשה למאן דלא מפליג דשמעינן לרבי יוסי דלית ליה בריה אע"פ שמתנה ומבבר דבריו בפ' בכל מערבין (עירובין דף ו:) האומר מעשר שני שיש לי בבית יהא מחולל על סלע שמעלה בידי מן הכיס רבי יוסי אומר לא חילל ולפי תירוץ שני שתרצנו אליבא דשמואל ניחא דבפרק מי שאחזו עומד להתברר או יחיה או יומות אבל התם שמא לא תעלה סלע בידו מן הכיס דשמא יגנב או יניח אותו כך לעולם ומה שהוצרכנו לחלק אליבא דשמואל דבפרק מי שאחזו (גיטין דף עה:) לית ליה בריה היינו לפרש"י דפי' דבכי האי גוונא נמי שייך בריה ולא דמי לשאר תנאי דעלמא אבל אי אתרינן דכל דבר שהוא כעין תנאי לא שייך ביה בריה כי ההיא דשמואל דמי שאחזו (שם) לא קשה מידי והא דדייק בפרק כל הגט (שם דף כה:) מההיא דמה היא באותן הימים וכו' ולכי מיית הוי גיטא אלמא יש בריה היינו משום דמוקמינן לה בפרק מי שאחזו (שם דף עב:) באומר מעת שאני בעולם כלומר שעה אחת קודם למיתתו אם ימות ואם כן בשעה שיש לו לגט לחול לא מוכחת מילתא אם חייל אם לא אלא שאלמא מיתה אתרינן דהכר הדבר למפרע שזו היתה שעה אחת קודם למיתתו ומיהו קשה מההיא דאם בא חכם למזרח שהוא דרך תנאי וקרי ליה בריה ויש לחלק לפי שמניח שני עירובין ואין נראה ועוד קשה הא דאמר בפרק כל הגט (שם דף כה:) הריני נועליך על מנת שיהא אבא שהוא דרך תנאי וקרינן ליה בריה אלא פרש"י עיקר דאף על גב דדרך תנאי הוא כיון דתולה אותו בדבר שאינו בידו קרינן ליה בריה: רבי

[6] (לפניו ליתא אלא כמו שכתבתי הגמ'). [7] ל"ל דפסיכתא. [8] (פ"ח דדמאי).

[6] מוקצה ואם אלה הם בידיני טו'. [7] ל"ל ולמה ר"ל דקר. [8] ל"ל כמעילה וכנזיר. [9] (אולי ל"ל לאחר).

שלמים על שלמים פירוש ויאלו כל המעות לאולין ויתן לכל מוכר כפי חלקו אבל לא יהיה יכול ליתן כל המעות על הכהנה כשלוקחה ואמר זאת הכהנה תהיה עבור המעות דהא ודאי לא מהני מידי ועוד פירש ריב"ם שאין לפרש דהכי פריך שלקחו כל הקינין נאבלאי ויאמרו מעות שנשופר שתתיבין להיות עד אחר הקרבה יהיו מחוללין על קינין אלו ומעות על אותן שתתיבין למות יעמדו בקלוקמן ולא יתחללו על האחרים ואותן קינין עדיין הם חולין ובכשיו הוכרר הדבר שכל אותן שקרבו כבר מתים הוקדשו אותם שנאחרו ומתו הוכרר הדבר שהקינין שעדיין חולין הן שלהן ואח"כ ליקחין ממעות שנשופר חוץ מנגד אותם של מתים ואומרים אם נשארו מעות של מתים נשופר ח) אלה שהם בידיו הרי הן מחוללין על מעות הקינין הללו של השופר שכבר הם חולין שנתחללו על הקינין אותם לא יתחללו אלא אותן לא הם לדון חילול מועיל בהם כמו אמיתי הנאה שאין להם מדיון והכיא דאיה על זה מדתנן במס' זבחים בפרק התפרוטות (דף ע.) כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות לו בשר הנאכל אפילו באלף ומאה חולין נתערבו בשר שנעבדה בו עבירה ידעו עד שיסתאבו כו' מכלל דבריסת אין להם פדייה אפילו בפל בהן חוט אלא קתני ידעו מיהו יש לחלק בין מעות דהכא לבהמה דהתם שאין לה פדיון לפי שיש לה קדושת הגוף וגם לאחר פדיון אסורה בגיהה ובעבודה ועוד שיש לנו לקיים בהם מצות המקה לביפה לבקול השור ואפי' טעמא לא שייך הכא אבל הכיא עוד ראיה ממסכת נזיר פרק מי שאמר (דף כו.) דקתני התם מי שהיה מחויב חטאת ואמר הרי עלי עולה והפרים מעות כו' עד שהמותין ילכו לים המלח פי' כולן דאי חליים אפילו מפורש נמי ילכו דמי חטאת לים המלח ואמה ילכו כולם לים המלח יקח בהמה אחת ואמר דמי עולה יהו מחוללין על בהמה זו בכל מקום שהן ויקח אלה המעות ואמר אם אלו של עולה מוטב ואם לאו יהו מחוללין על של עולה ויתנם למוכר והשאר יילך לים המלח אלא ש"מ שאין להם פדיה. רי"ב: ובברור ונשקול ונשדי בנהר. וא"ת ולמה יפלוך אותם מים והא אמרינן בפרק ולד בחטאה (דף יא.) ובפרק הריני נזיר (דף כד:) חטאת שתומין יפלו לנדבה והני קתומין הן דאי מפורסין הן הא דמי חטאת ועולה מוכרכין זה מזה ואפילו הן בלבדות מ"מ לא ידע אחה שני דינרין לחטאת ואחה שני דינרין לעולה ועוד למה לי למימר ר' יהודה לית ליה בריה אפילו אין בריה יטילון לתקן ויפלו של מת לנדבה שיקחו כל מעות הפרים ואמרמי דכל היכא דאיתנהו יהו מחוללין על הקינין הללו ושל מת אם הם מעטות שנשאלו בשופר מוטב ואם לא יתחללו כל היכא דאיתנהו על אותם שבשופר שנתחללו כבר על הקינין ושל מת יתחללו עליהם ויפלו לנדבה כו' והך הקנתא יטילה לביתם אם קנו קינין אחר שמת ואחר כך מת קודם הקרבה לא אפשר לה לתקן אלא על ידי בריה שיקרבו אותם מתחילתם לשם אותם שהם עתידין לחיות עד אחר הקרבה אותם שמתו קודם הקרבה הוכרר הדבר אלא נקני לגרסם ר"ל שלעולם מפורשין הן כיון שאומר אלו לחטאתי ולעולתי והן כבים אחד כדאמרינן בנזיר בהיא שמעתתא אמר רב אסי הא דאמרת מפורשין לא תימא עד דאמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי אלא לאלמי פי' ואיני מניחן יחד אלא אפילו אמר אלו לחטאתי ולעולתי ולבמי מפורשין הן ואיכא דאמרי אפילו אמר אלו לחוכתי מפורשין הן כיון דלא אמר אלו יהו לנזירתי ולנדרתי. מ"ר. ועוד דבלאו הכי נמי כמפורשין הן שאם הן בגזרות יקנה סכום קן אחד מאותן המעות שני כני יונה ואומר מעות מעות אלו יהו מחוללין על זה ואם מעורבין מעות כולם (בגלל) בשופר בגלל בגזרות בשעה שיקח אותם סכום קן ראשון טול ד' זוז ויאמר שיתחללו מעות הראשון של קן זה דמי חטאת אל יהיה זו ודמי עולה על זו כל היכא דאיתנהו ואם הם אלה שבידי מוטב ואם לא יתחללו אותם שבידי על מעות שבידי של ראשון שחללתי כבר על הקן וכי הלי נוטל מרשיות נעל אם נעמיד מעות של שופר אלמן: ובעיקשקל אחרבע אמות בשופר כל הקן ונעמיד מעות אלו אם לא יתחללו אלא ש"מ שאין להם פדיה. רי"ב: ובברור ונשקול ונשדי בנהר. וא"ת ולמה יפלוך אותם מים והא אמרינן בפרק ולד בחטאה (דף יא.) ובפרק הריני נזיר (דף כד:) חטאת שתומין יפלו לנדבה והני קתומין הן דאי מפורסין הן הא דמי חטאת ועולה מוכרכין זה מזה ואפילו הן בלבדות מ"מ לא ידע אחה שני דינרין לחטאת ואחה שני דינרין לעולה ועוד למה לי למימר ר' יהודה לית ליה בריה אפילו אין בריה יטילון לתקן ויפלו של מת לנדבה

תוס' ישנים (המשך)

בן שמי שנים בכסף אקלים מכלל דבכסף בן שנתו בסלע ומהכתם רחמנא עליה דלעות למיהוי משיח עשר בעשירות דתקן ועמדו קינין בו ביום ברבעתיים תם רחמנא כי אלמא רבעתיים הויין משיחבר בסלע והויין רובע בדינר ואי"ת והא אמרינן בב"מ פרק האזהב (דף נב.) בדינר עד רובע ומפרש התם רובע שקל מדלא אמר עד רביע ומאי קושיא והא פירש הכא דרובע הויין רובע דינר ר"ל דהתם דייק מדהזכיר דינר הוה ליה למימר רביעין ומדקאמר רובע ש"מ רובע שקל קאמר אבל בסלע הוי רובע רביע דינר ואי"ת ש"כ אמאי נקט הכא ד' זוזי שהוא כ' דינרים ר"ל שבימי התלמוד היו יקרים מ"ש אריבע זוזי לא דוקא אלא כן דלך התלמוד כמו (ב"מ דף קט:) שקול מרבע זוזי והכ לפלגיה ועל הכיא דהתם דאמר בכם בסלע ר"ל מדאמרינן בריש פיהמ מקומן (זבחים דף מח.) דחטאת בת דנקא וכן בכריתות פרק דם שחיטה (דף כב:) ומשמע דדוקא קאמר כדאמרינן בתגינה מעה כסף בפ"ק דתגיגה (דף ב.) וי"ל דמאה מן המובחר בסלע אבל לכל הפחות יש לך להביא בת דנקא ועוד קשה לרבי דאמרינן בפרק בתרא דכריתות (מ.) מפני מה לא נתנה תורה שיעור למתומרי כפרה שמא הוליו שלאים ואין להם תקנה לאכול בקדשים ואילו בפרק שני דכריתות קאמר חטאת עולת שיית ממתומרי כפרה שהוא בסלע י"ל דודאי יש לו להביא שתיה ואם מלא כפתות מדנקא מיהא שייך דמי וא"ת מדתמן בפרק בתרא דמנחות (דף קז:) ככם יביא הוא ועכיו בסלע אלמא ככם עם הנכסים בסלע י"ל דלעולם הוי פחם ככם בסלע בין יש בו נכסים בין אין בו נכסים. מ"ר: ונשקול אריבע זוזי ונעמיד כמתי. ריש פרשיב דגבם לנהרא ונרמה דע"י שחיקה קאמר דאמרינן בפרפרים בפרק כל שעה (דף כח.) דבין לרבה ובין לרב יוסף בשאר נהרות כגי שחיקה אלא בשאר נהרות כגי שחיקה לא אמרינן דבין לרבה ובין לרב יוסף אלמא דבכם בן שמו בכסף אקלים ומהכתם רחמנא עליה דלעות למיהוי משיח עשר בעשירות דתקן ועמדו קינין בו ביום ברבעתיים תם רחמנא כי אלמא רבעתיים הויין משיחבר בסלע בסלע והויין רובע בדינר ואי"ת והא אמרינן בב"מ פרק האזהב (דף נב.) בדינר עד רובע ומפרש התם רובע שקל מדלא אמר עד רביע ומאי קושיא והא פירש הכא דרובע הויין רובע דינר ר"ל דהתם דייק מדהזכיר דינר הוה ליה למימר רביעין ומדקאמר רובע ש"מ רובע שקל קאמר אבל בסלע הוי רובע רביע דינר ואי"ת ש"כ אמאי נקט הכא ד' זוזי שהוא כ' דינרים ר"ל שבימי התלמוד היו יקרים מ"ש אריבע זוזי לא דוקא אלא כן דלך התלמוד כמו (ב"מ דף קט:) שקול מרבע זוזי והכ לפלגיה ועל הכיא דהתם דאמר בכם בסלע ר"ל מדאמרינן בריש פיהמ מקומן (זבחים דף מח.) דחטאת בת דנקא וכן בכריתות פרק דם שחיטה (דף כב:) ומשמע דדוקא קאמר כדאמרינן בתגינה מעה כסף בפ"ק דתגיגה (דף ב.) וי"ל דמאה מן המובחר בסלע אבל לכל הפחות יש לך להביא בת דנקא ועוד קשה לרבי דאמרינן בפרק בתרא דכריתות (מ.) מפני מה לא נתנה תורה שיעור למתומרי כפרה שמא הוליו שלאים ואין להם תקנה לאכול בקדשים ואילו בפרק שני דכריתות קאמר חטאת עולת שיית ממתומרי כפרה שהוא בסלע י"ל דודאי יש לו להביא שתיה ואם מלא כפתות מדנקא מיהא שייך דמי וא"ת מדתמן בפרק בתרא דמנחות (דף קז:) ככם יביא הוא ועכיו בסלע אלמא ככם עם הנכסים בסלע י"ל דלעולם הוי פחם ככם בסלע בין יש בו נכסים בין אין בו נכסים. מ"ר: ונשקול אריבע זוזי ונעמיד כמתי. ריש פרשיב דגבם לנהרא ונרמה דע"י שחיקה קאמר דאמרינן בפרפרים בפרק כל שעה (דף כח.) דבין לרבה ובין לרב יוסף בשאר נהרות כגי שחיקה לא

מוסף רש"י (המשך)

ומיחל. מעמיד מעשר שני לתולין בו כבים, דמה שם לו פנאי לתקן יתקן דהא כתמיה בעלמא מגי (ב"ק סט:) הוא"ל ויכל לתקנו כתמיה בעלמא ולומר הרי הוא מחולל אמעות שם לי כתוך הבית ולא הניחו לי חכמים לשתותו ולסמוך על הברירה, אבל בתרומה ואחר מעשרות אמרינן אברירה ולאחר הבאת כשיפרישם אמרינן הוכרר הדבר שזו היא התרומה וזה לא שהה אלא חולין (חולין יד:). ושותה מיד. ולאחר זמן יפרש התרומה והמעשר ואמרינן הוכרר הדבר שזהו תרומה (עירובין ג:). דמאחר שקרא שם יצא לו מידי טבל וכשהוא מוצא יין בשמיתו היא הנכרר לחולין ולכשיהיו לו כלים יוציא מן הטוד לתרומה הוא הנכרר לתרומה ודא ברירה (ביצה כה:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com